

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין- חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מאי אמר?												קיא.
אל מלך נאמן.	רבי חנינא:										!	קיא.
(ישעיהו ה') לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לכלי חק, אמר ריש לקיש: למי שמשיר אפילו חוק אחד.	[ריש לקיש]											קיא.
לא ניחא למרייהו דאמרת להו הכי, אלא: אפילו לא למד אלא חוק אחד	רבי יוחנן:											קיא.
(זכריה י"ג) והיה בכל הארץ נאם ה' פי שנים בה יכרתו יגועו והשלישית יותר בה. אמר ריש לקיש: שלישי של שם.	[ריש לקיש]											קיא.
לא ניחא למרייהו דאמרת להו הכי, אלא: אפילו שלישי של נח.	אמר ליה רבי יוחנן:											קיא.
(ירמיהו ג') כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה, אמר ריש לקיש: דברים ככתבן.	[ריש לקיש]											קיא.
לא ניחא ליה למרייהו דאמרת להו הכי, אלא, אחד מעיר מזכה כל העיר כולה, ושנים ממשפחה מזכין כל המשפחה כולה.	אמר ליה רבי יוחנן:											קיא.
יטיב רב כהנא קמיה דרב, ויטיב וקאמר: דברים ככתבן.	[רב כהנא]											קיא.
לא ניחא ליה למרייהו דאמרת להו הכי, אלא: אחד מעיר מזכה כל העיר, ושנים ממשפחה מזכין כל המשפחה.	אמר ליה רב:											קיא.
חזייה דהוה קא חייף רישיה, וסליק ויטיב קמיה דרב.	[רב כהנא]											קיא.
(איוב כ"ח) ולא תמצא בארץ החיים	אמר ליה: [רב]											קיא.
מילט קא לייטת לך?	אמר ליה: [רב כהנא]											קיא.
קרא קאמינא, לא תמצא תורה במי שמחיה עצמו עליה.	אמר ליה: [רב]											קיא.
נאמר (שמות ו') ולקחתי אתכם לי לעם ונאמר והבאתי אתכם, מקיש יציאתן ממצרים לביאתן לארץ, מה ביאתן לארץ - שנים מששים ריבוא אף יציאתן ממצרים - שנים מששים ריבוא.	תניא, רב סימאי:											קיא.
וכן לימות המשיח, שנאמר (הושע ב') וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים.	רבא:											קיא.
פעם אחת נכנסתי לאלכסנדריא של מצרים, מצאתי זקן אחד, ואמר לי: בא ואראך מה עשו אבותי לאבותיך: מהם טבעו בים, מהם הרגו בחרב, מהם מעכו בבנין.	תניא, אמר רבי אלעזר ברבי יוסי:											קיא.
ועל דבר זה נענש משה רבינו, שנאמר (שמות ה') ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה.												קיא.
אמר לו הקדוש ברוך הוא: חבל על דאבדון ולא משתכחין הרי כמה פעמים נגליתי על אברהם יצחק ויעקב באל שדי, ולא הרהרו על מדותי, ולא אמרו לי מה שמך.												קיא.
אמרתי לאברהם (בראשית י"ג) קום תהלך בארץ לארצה ולרחבה כי לך אתננה, בקש מקום לקבור את שרה - ולא מצא, עד שקנה בארבע מאות שקל כסף, ולא הרהר על מדותי.												קיא.
אמרתי ליצחק (בראשית כ"ו) גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך, בקשו עבדיו מים לשתות ולא מצאו עד שעשו מריבה, שנאמר (בראשית כ"ו) ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים - ולא הרהר אחר מדותי.												קיא.
אמרתי ליעקב (בראשית כ"ח) הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה, ביקש מקום לנטוע אהלו ולא מצא, עד שקנה במאה קשיטה - ולא הרהר אחר מדותי.												קיא.
ולא אמרו לי מה שמך, ואתה אמרת לי מה שמך בתחלה, ועכשיו אתה אומר לי (שמות ה') והצל לא הצלת את עמך. (שמות ה') עתה תראה אשר אעשה לפרעה - במלחמת פרעה אתה רואה, ואי אתה רואה במלחמת שלשים ואחד מלכים.												קיא.
(שמות ל"ד) וימהר משה ויקד ארצה וישתחו												קיא.
מה ראה משה?												קיא.
ארך אפים ראה	רבי חנינא בן גמלא:											קיא.
אמת ראה.	רבנן:											קיא.
תניא כמאן דאמר ארך אפים ראה												קיא.
כשעלה משה למרום מצאו להקדוש ברוך הוא שיושב וכותב ארך אפים.	דתניא:											קיא.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אמר לפניו: רבונו של עולם, ארץ אפים לצדיקים?		○	■									קיא.
אמר לו: אף לרשעים.		○	■									קיא.
אמר ליה: רשעים יאבדו.		○	■									קיא.
אמר ליה: השתא חזית מאי דמבעי לך.		○	■									קיא.
כשחטאו ישראל אמר לו: לא כך אמרת לי, ארץ אפים לצדיקים?		○	■									קיא.
אמר לפניו רבונו של עולם, ולא כך אמרת לי אף לרשעים?		○	■									קיא:
והיינו דכתיב (במדבר י"ד) ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר.		○	■									קיא:
רבי הגא הוה סליק ואזיל בדרגא דבי רבה בר שילא, שמעיה להווא ינוקא דאמר (תהלים צ"ג) עדתיך נאמנו מאד לביתך נאווה'קדש ה' לארך ימים, וסמיך ליה (תהלים צ') תפלה למשה וגו'.	[רבי הגא]			○								קיא:
שמע מינה ארץ אפים ראה.	אמר: [רבי הגא]		■									קיא:
עתידי הקדוש ברוך הוא להיות עטרה בראש כל צדיק וצדיק, שנאמר (ישעיהו כ"ח) ביום ההוא יהיה ה' צבאות לעטרת צבי ולצפירת תפארה לשאר עמו וגו', מאי לעטרת צבי ולצפירת תפארה - לעושים רצונו ומצפים לישועתו. יכול לכל - תלמוד לומר לשאר עמו - למי שמשים עצמו כשירים.	רבי אלעזר אמר רבי חנינא:										■	קיא:
(ישעיהו כ"ח) ולרוח משפט ליושב על המשפט ולגבורה משיבי מלחמה שערה.											■	קיא:
ולרוח משפט - זה הרודה את יצרו											■	קיא:
וליושב על המשפט - זה הדין דין אמת לאמיתו											■	קיא:
ולגבורה - זה המתגבר ביצרו											■	קיא:
משיבי מלחמה - זה שנושא ונותן במלחמתה של תורה											■	קיא:
שערה - אלו שמשכימין ומעריבין בבתי כנסיות ובתי מדרשות.											■	קיא:
אמרה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מה נשתנו אלו מאלו?											○	קיא:
אמר לו: (ישעיהו כ"ח) וגם אלה ביין שגו ובשכר תעו וגו' פקו פליליה, ואין פוקה - אלא גיהנם, שנאמר (שמואל א' כ"ה) לא תהיה זאת לך לפוקה, ואין פלילה אלא דיינין, שנאמר (שמות כ"א) ונתן אנשי עיר הנדחת אין להם חלק לעולם הבא. שנאמר (דברים י"ג) יצאו אנשים בני בליעל מקרבך ודיחו את יושבי עירם לאמר.											○	קיא:
ואינן נהרגים עד שיהיו מדיחה מאותה העיר, ומאותו השבט, ועד שיודה רובה, ועד שדיחוהו אנשים.											■	קיא:
הדיחוהו נשים וקטנים, או שהודח מינוטה, או שהיה מדיחה חוצה לה - הרי אלו כיחידים.											■	קיא:
וצריכין שני עדים והתראה לכל אחד ואחד.											■	קיא:
זה חומר ביחידים מבמורבים: שהיחידים בסקילה, לפיכך ממונם פלט, והמורבין בסייף, לפיכך ממונם אבד. (דברים י"ג) הכה תכה את יושבי העיר הזאת לפי חרב.											■	קיא:
החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום - הרי אלו מצילין אותה, שנאמר (דברים י"ג) החרם אתה ואת כל אשר בה ואת המתה לפי חרב.											■	קיא:
מכאן אמרו: נכסי צדיקים שבתוכה אובדין, שבתוכה לה - פליטין, ושל רשעים, בין שבתוכה בין שבתוכה לה - הרי אלו אובדין, שנאמר (דברים י"ג) ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה וגו'.											■	קיא:
אם אין לה רחוב - עושין לה רחוב, היתה רחבה חוצה לה - כונסין אותה לתוכה, שנאמר (דברים י"ג) ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל לה' אלהיך, שללה - ולא שלל שמים, מכאן אמרו: ההקדשות שבה יפדו, ותרומות ירקבו. מעשר שני וכתבי הקדש - יגזזו.											■	קיא:
כליל לה' אלהיך, אמר רבי שמעון: אמר הקדוש ברוך הוא, אם אתם עושין דין בעיר הנדחת - מעלה אני עליכם כאילו אתם מעלים עולה כליל - לפני.	[רבי שמעון]										■	קיא:
והיתה תל עולם - לא תעשה גנות ופרדסים, דברי רבי יוסי הגלילי	[רבי יוסי גלילי]										■	קיא:
לא תבנה עוד - לכמות שהיתה אינה נבנית, אבל נעשית היא גנות ופרדסים.	רבי עקיבא:										■	קיא:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-<u>key</u>:	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ז שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
---	---

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא			
ולא ידבק בידך מאומה מן החרם - שכל זמן שהרשעים בעולם חרון אף בעולם, אבדו רשעים מן העולם - נסתלק חרון אף מן העולם.												■	◇	קיא:	
יצאו - הן ולא שלוחין, אנשים - אין אנשים פחות משנים.	תנו רבנן:												■	◇	קיא:
דבר אחר: אנשים - ולא נשים, אנשים - ולא קטנים													■	◇	קיא:
בני בליעל - בנים שפרקו עול שמים מצואריהם													■	◇	קיא:
מקרבך - ולא מן הספר													■	◇	קיא:
יושבי עירם - ולא יושבי עיר אחרת													■	◇	קיא:
לאמר - שצריכין עדים והתראה לכל אחד ואחד.													■	◇	קיא:
חולקין עיר אחת לשני שבטים	איתמר, רבי יוחנן:												■	◇	קיא:
אין חולקין עיר אחת לשני שבטים.	ריש לקיש:												■	◇	קיא:
עד שיהו מדיחיה מאותה העיר, ומאותו שבט	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש:												■	ז	קיא:
מאי לאו אף על גב דמדיחיה מאותה העיר, אי איכא מאותו שבט - אין, אי לא - לא. שמע מינה: חולקין עיר אחת לשני שבטים													ז		קיא:
לא, דנפלה ליה בירושה. אי נמי, דיהבה ניהליה במתנה.													!	◇	קיא:
(יהושע כ"א) ערים תשע מאת שני השבטים האלה	איתיביה:												■	ז	קיא:
מאי לאו - ארבע ופלגא מהאי וארבע ופלגא מהאי, ושמע מינה חולקין עיר אחת לשני שבטים													ז		קיא:
לא, ארבעה מהאי וחמש מהאי.													!	◇	קיא:
אי הכי לפרוש פרושין													ז	◇	קיא:
קשיא.													■		קיא: